

Finansdepartementet
103 33 Stockholm

Fi2012/2904

Nystartszoner (SOU 2012:50)

Den Nya Velfärden bedriver verksamhet i bland annat näringspolitiska frågor genom Företagarombudsmannen och Konkurrenskommissionen. Ovan rubricerat betänkande berör frågor av vikt för svenska företagare och förevarande yttrande avges som ett led i Företagarombudsmannens arbete för ett bättre företagarklimat i Sverige.

Sammanfattning

Den Nya Velfärden avstyrker betänkandet SOU 2012:50 *Nystartszoner* eftersom införandet av nystartszoner riskerar att snedvrیدا konkurrensen samtidigt som förslaget ska finansieras genom en höjning av arbetsgivaravgifterna för det övriga företagarkollektivet.

Utredningen

Regeringens har i syfte att skapa jobb och öka sysselsättningen i stadsdelar med utbrett utanförskap påkallat en utredning om Sverige ska införa så kallade nystartszoner. ”Utredningen ska ses som ett viktigt led i regeringens pågående arbete med att förbättra integrationen på arbetsmarknaden.”¹ Det handlar om att göra en särskild insats för de boende i särskilt utsatta områden, närmare bestämt områden där färre än 44,5 procent av befolkningen har jobb, andelen som har långvarigt försörjningsstöd uppgår till 6,8 procent och andelen utan

¹ Utredning om nystartszoner i stadsdelar med utbrett utanförskap, Dir 2011:18, s. 1.

gymnasieexamen överstiger 31,3 procent. Dessa områden kallas ”nystartszoner”. Ett företag med fast driftställe i någon av nystartszonerna ska få arbetsgivaravgifterna sänkta med två tredjedelar – dock max omkring 70 000 kronor per år och anställd – under en femårsperiod under förutsättning att minst en fjärdedel av företagets arbetskraft är bosatt inom nystartszonen.

Av utredningen framgår att ett införande av nystartszoner innebär att redan existerande jobb flyttar till nystartszonerna från resten av landet. ”Erfarenheter från Frankrike har visat att en inte obetydlig del av den sysselsättningsökning som man kunnat påvisa där beror på att verksamheter utanför den ekonomiska frizonen flyttat in i zonen. Uppskattningsvis har ungefär hälften av de skapade arbetstillfällena inom den ekonomiska frizonen uppstått p.g.a. en sådan omfördelning av arbetstillfällena, snarare än att genuint nya jobb skapats.[...] Ur ett nationellt perspektiv kan detta dock ses som ett problem, då arbetstillfällena försvinner från ett annat område. Det kan också vara så att en verksamhet flyttas till ett nytt område och därmed blir mindre effektiv än det var i sitt gamla område.”²

Mycket talar alltså för att antalet nya jobb inte markant skulle öka i Sverige i stort. De positiva effekterna av nystartszoner riskerar därmed att uppstå endast lokalt på bekostnad av övriga Sveriges företag, särskilt i de områden som angränsar till nystartszonerna.

Finansiering

Utredningen beräknar att projektet minskar statens intäkter med 112 miljoner kronor per år. Totalt beräknas en nota kring 130 miljoner kronor om året för förslaget. Eftersom den maximala skattesänkningen per anställd uppgår till omkring 70 000 kronor om året betyder detta att utredningen räknar med att det blir minst 1 600 jobb i nystartszonerna. Men eftersom alla anställda inte får maxrabatt blir det rimligtvis fler jobb, kanske 2 000 eller mer.

En viktig fråga är vem som ska betala. För sådana frågor har Finansdepartementet

² SOU 2012:50 Nystartszoner, s. 337.

skaffat sig en ”princip” med innebörden att ”finansiering ska föreslås inom samma område som det som är föremål för utredningen”³, till exempel att en ökning av ett bidrag till kulturen ska betalas med en minskning av ett annat anslag till kulturen.

När utredningen tillämpar denna finansieringsprincip upphör projektet plötsligt att handla om integration av särskilt utsatta, främst invandrare, och blir i stället en reform av arbetsgivaravgifterna.

Utredningen menar att företagarkollektivet bör ta kostnaderna för reformen. Det är ju företagare som får lättnader i zonerna och då ska räkningen betalas av andra företagare, närmare bestämt genom en höjning av arbetsgivaravgifterna med 0,01 procentenheter, vilket på en total lönesumma på 1 300 miljarder kronor blir 130 miljoner kronor om året för Sveriges företagare.

För det fall att förslaget bidrar till 2000 jobb och 1000 av dessa är nya betyder det att Sveriges företagarkollektiv betalar runt 130 000 kronor per nytt jobb i nystartszonerna.

Konkurrenssnedvridning

Den Nya Välfärden finansieras av cirka 20 000 stödföretagare. De allra flesta är mikro- och småföretagare. Många av dessa företagare har efter att tagit del av betänkandet *Nystartszoner* kontaktat Den Nya Välfärden. Företagarna är upprörda över att de ska bekosta ett förslag som innebär snedvriden konkurrens mot dem själva. Företagen upplever den snedvridande konkurrensen som djupt orättvis.

Sverige riskerar med förslaget en utslagning av småföretag, precis de företag Regeringen säger sig värna om samtidigt som företagen får stå för notan

Patrik Engellau
Ordförande, Stiftelsen Den Nya Välfärden

³ SOU 2012:50 Nystartszoner, s. 366.